

Lag om ändring i kyrkolagen (1992:300);

utfärdad den 11 juni 1998.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs att 41 kap. 16 § och 42 kap. 13 § kyrkolagen (1992:300) skall ha följande lydelse.

41 kap.

16 §² Egendomsnämnden skall företräda församlingskyrkas fastigheter i ärenden om upplåtelse av följande rättigheter:

1. nyttjanderätt till mark för församlingsändamål, kommunalt behov, bostadsbebyggelse, industri eller något annat liknande ändamål,
2. tomträtt,
3. rätt till annan naturtillgång,
4. servitut.

Detsamma gäller ärenden som rör ledningsrätt eller vägrätt samt, om regeringen inte föreskriver att en annan myndighet skall företräda den kyrkliga jorden, ärenden som rör byggnadsminnen, naturreservat, kulturresevat, naturminnen eller bestämmelser till skydd för djurlivet.

42 kap.

13 §³ Ur kyrkofonden får lån lämnas för

1. åtgärder som syftar till att rationalisera driften av prästlönefastigheter,
2. förvärv av jordbruksfastighet som prästlönefastighet, om förvärvet syftar till en rationalisering av det kyrkliga jordinnehavet i stiftet, och
3. kostnader till följd av fastighetsbildningsförrättning eller företag enligt anläggningslagen (1973:1149) eller vattenverksamhet enligt 11 kap. miljöbalken som en prästlönefastighet skall belastas med.

Närmare föreskrifter om lån ur kyrkofonden får meddelas av regeringen.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.
2. Kostnader till följd av företag enligt vattenlagen (1983:291) skall vid tillämpningen av den nya lydelsen av 42 kap. 13 § anses som kostnader till följd av vattenverksamhet enligt 11 kap. miljöbalken.

¹ Prop. 1997/98:90, bet. 1997/98:JoU25, rskr. 1997/98:279.

² Senaste lydelse 1993:1323.

³ Senaste lydelse 1997:644.

SFS 1998:846

På regeringens vägnar

MAJ-INGER KLINGVALL

Knut Weibull
(Kulturdepartementet)